

Όραμα της Θεοτόκου στον άγιο του Θεού, Σεραφείμ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στη παρούσα δημοσίευση αγαπητοί αναγνώστες, θα πληροφορηθούμε ένα όραμα που έλαβε χώρα την 25η Μαρτίου του 1831 στον άγιο του Θεού, Σεραφείμ.

Το όραμα διηγείται μια ηλικιωμένη Μοναχή (Μητέρα Ευπραξία), η οποία κοιμήθηκε το 1865, και με θρησκευτική ευλάβεια κατέγραψε το θαυμάσιο αυτό γεγονός. Ας αφουγκραστούμε τα θαυμάσια του Θεού και τις ενέργειες Του στις εικόνες Του.

«Εκείνην την στιγμή έγινε ένας θόρυβος σαν το θρόισμα του δάσους μέσα στην δυνατή θύελλα. Όταν καταλάγιασε, ακούσαμε μια υμνωδία που έμοιαζε με εκκλησιαστική ψαλμωδία. Έπειτα η πόρτα του κελλιού άνοιξε από μόνη της, έγινε φως, πιο λαμπρό από το φως της ημέρας, και το κελλί γέμισε με μία ευωδία όμοια με εκείνην του θυμιάματος που έχει το άρωμα του τριαντάφυλλου, μόνο που αυτή ήταν καλύτερη.

Ο Γέροντας ήταν γονατισμένος με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό. Εγώ ήμουν

τρομοκρατημένη. Ο Γέροντας σηκώθηκε και είπε: «Μήν φοβάσαι, παιδί μου. Δεν είναι δυστυχία, είναι έλεος που αποστέλλεται σε εμάς από τον Θεό. Νά, η Υπερένδοξη, η Πάναγνη Δέσποινα, η Παναγία Μητέρα του Θεού έρχεται σε εμάς»!

Δύο άγγελοι προπορεύονταν κρατώντας, ο ένας στο δεξί του χέρι και ο άλλος στο αριστερό, κλώνους οι οποίοι μόλις είχαν ανθίσει. Τα μαλλιά τους έμοιαζαν με χρυσές ίνες λιναριού και ήταν απλωμένα στους ώμους τους. Αυτοί προπορεύονταν.

Τους ακολουθούσαν ο Αγ. Ιωάννης ο Βαπτιστής και ο Αγ. Ιωάννης ο Θεολόγος. Τα ενδύματα τους ήταν λευκά, λάμποντας από αγνότητα. Μετά από αυτούς ερχόταν η Θεομήτωρ την οποία ακολουθούσαν δώδεκα παρθένες.

Η Βασίλισσα του Ουρανού φορούσε έναν μανδύα όμοιο με εκείνον που είναι ζωγραφισμένος στην εικόνα της Παναγίας «Πάντων θλιβομένων η Χαρά».

Λαμποκοπούσε, αν και δεν μπορώ να πω τι χρώμα ήταν· ήταν ανέκραστης ωραιότητας, στερεωμένος κάτω από τον λαιμό Της με μια μεγάλη στρογγυλή πόρπη ή αγκράφα διακοσμημένη με σταυρούς που είχαν ποικίλα σχέδια, αλλά με τί, δεν γνωρίζω. Μόνον θυμάμαι ότι έλαμπε με μια ασυνήθιστη λαμπρότητα.

Το φόρεμα Της, το οποίο καλυπτόταν από το μανδύα Της, ήταν πράσινο και περιζωσμένο ψηλά με μια ζώνη. Επάνω από τον μανδύα υπήρχε ένα είδος επιτραχήλιου και στους καρπούς Της είχε επιμάνικα τα οποία, όπως και το επιτραχήλιο, καλύπτονταν από σταυρούς. Φαινόταν υψηλότερη από όλες τις παρθένες.

Στο κεφάλι φορούσε ένα υψηλό στέμμα, πλούσια διακοσμημένο με σταυρούς· ήταν πανέμορφο, θαυμάσιο και έλαμπε με τέτοιο φώς, που τα μάτια μου δεν μπορούσαν να το κοιτάξουν· ούτε μπορούσα να κοιτάξω την πόρπη ή την αγκράφα ούτε και το πρόσωπο της Ίδιας της Ουράνιας Βασίλισσας.

Τα μαλλιά Της απλώνονταν χαλαρά επάνω στους ώμους Της και ήταν μακρύτερα και ομορφότερα από τα μαλλιά των Αγγέλων.

Οι παρθένες έρχονταν μετά από αυτήν κατά ζεύγη. Φορούσαν στέμματα και ενδύματα διαφόρων χρωμάτων. Ήταν διαφόρων αναστημάτων, και τα πρόσωπα τους ήταν και αυτά διαφορετικά καθώς και τα μαλλιά τους τα οποία απλώνονταν στους ώμους τους. Όλες είχαν μεγάλη ομορφιά, αλλά ορισμένες ήταν περισσότερο όμορφες από τις άλλες. Στέκονταν όλες ολόγυρα μας. Η Βασίλισσα του Ουρανού βρισκόταν στο μέσον.

Το κελλί έγινε ευρύχωρο και το επάνω μέρος του γέμισε με φλόγες που έμοιαζαν

με αναμμένες λαμπάδες. Ήταν φωτεινότερο από το φώς του μεσημεριού, αλλά ήταν ένα ιδιαίτερο φώς που δεν έμοιαζε καθόλου με το φώς της ημέρας· ήταν φωτεινότερο και πιο λευκό από το ηλιακό φώς. Τρομοκρατήθηκα και έπεσα κάτω. Η βασίλισσα του Ουρανού ήρθε προς το μέρος μου και, αγγίζοντας με με το δεξί Της χέρι, μου είπε: «Σήκω επάνω, κόρη, και μην μας φοβάσαι. Ακριβώς τέτοιες παρθένες, όπως είστε εσείς, έχουν έρθει εδώ μαζί μου».

Δεν κατάλαβα πως σηκώθηκα. Η Βασίλισσα του Ουρανού επανέλαβε με χάρη: «Μην φοβάσαι. Ήρθαμε να σας επισκεφθούμε». Ο π.Σεραφείμ δεν ήταν πια γονατισμένος, αλλά στεκόταν όρθιος μπροστά στην Παναγία Μητέρα του Θεού και εκείνη του μιλούσε τόσο καταδεκτικά, σαν να ήταν κάποιος από την οικογένεια Της.

Πλημμυρισμένη με μεγάλη χαρά ρώτησα τον π.Σεραφείμ που βρισκόμασταν. Σκεφτόμουν ότι δεν ήμουν πια στη ζωή.

Τότε, όταν τον ρώτησα: «Ποιές είναι αυτές;» η Παναγία Μητέρα του Θεού μου είπε να πλησιάσω τις παρθένες και να τις ρωτήσω η ίδια.

Εκείνες στέκονταν στη σειρά και από τις δύο πλευρές, όπως είχαν έρθει: στην πρώτη σειρά, οι μεγαλομάρτυρες Βαρβάρα και Αικατερίνα· στην δεύτερη σειρά, η πρωτομάρτυς Αγία Θέκλα και η μεγαλομάρτυς Μαρίνα· στην τρίτη σειρά, η μεγαλομάρτυς και βασίλισσα Αγία Ειρήνη και η Αγία Ευπραξία· στην τέταρτη σειρά, οι μεγαλομάρτυρες Αγία Πελαγία και Αγία Δωροθέα· στην πέμπτη σειρά, η Αγία Μακρίνα και η μάρτυς Ιουστίνα· στην έκτη, η μεγαλομάρτυς Αγία Ιουλιανή και η Αγία Ανυσία.

Πλησίασα την καθεμία από αυτές και εκείνες μου είπαν η καθεμία το όνομα της και τους αγώνες του μαρτυρίου τους και την ζωή της εν ονόματι του Χριστού, όμοια με αυτά που έχουν γραφεί για αυτές στους βίους των Αγίων.

Όλες τους είπαν: «Ο Θεός δεν μας έδωσε αυτήν την δόξα χωρίς λόγο, αλλά για το μαρτύριο μας και διότι μας διέσυραν. Και εσύ θα υποφέρεις».

Πολλά από αυτά που είπε η Παναγία Μητέρα του Θεού στον π.Σεραφείμ, εκείνη η οποία συμμετείχε στο όραμα του δεν μπόρεσε να τα ακούσει, αλλά άκουσε αυτό μόνον: «Μην αφήσεις τις παρθένες μου» (Τις αδελφές του Ντιβέιεβο).

Ο π.Σεραφείμ απάντησε: «Ω Δέσποινα! Τις συγκεντρώνω, αλλά δεν μπορώ να τις κατευθύνω μόνος μου».

Σε αυτό η Βασίλισσα του Ουρανού απάντησε: «Θα σε βοηθώ εγώ σε όλα, αγαπήμενε Μου. Επίβαλε σε αυτές την υπακοή. Αν την τηρήσουν, θα είναι μαζί σου

και κοντά μου· αλλά, εάν χάσουν την σοφία τους, θα στερηθούν τον κλήρο αυτών των παρθένων που είναι κοντά σε εμένα. Δεν θα υπάρξει κανένας τόπος και κανένας στέφανος τέτοιου είδους για αυτές. Όποιος τις προσβάλλει, θα πληγεί από εμένα· όποιος τις υπηρετεί χάριν του Κυρίου θα μνημονεύεται ενώπιον του Θεού».

Έπειτα, στρεφόμενη προς εμένα, είπε: «Κοίταξε αυτές τις παρθένες μου και τα στέμματα τους. Μερικές από αυτές άφησαν επίγεια βασιλεία και πλούτη, επιθυμώνταν την αιώνια και Ουράνια Βασιλεία. Αγάπησαν την εκούσια πτωχεία, αγάπησαν τον Κύριο μόνο, και βλέπεις ποίας δόξας και τιμής έχουν αξιωθεί. Όπως ήταν πριν, έτσι είναι και τώρα. Μόνον που οι προηγούμενες Μάρτυρες υπέφεραν ανοιχτά και οι παρούσες υποφέρουν μυστικά, δια μέσου των θλίψεων της καρδιάς, αλλά το βραβείο τους θα είναι το ίδιο».

Το όραμα έληξε με την Παναγία Μητέρα του Θεού να λέει στον π.Σεραφείμ: «Σύντομα, αγαπημένε Μου, θα είσαι μαζί μας», και τον ευλόγησε. Όλοι οι άγιοι τον αποχαιρέτησαν. Ο Αγ. Ιωάννης ο Βαπτιστής και ο Αγ. Ιωάννης ο Θεολόγος τον ευλόγησαν, ενώ οι παρθένες και αυτός φίλησαν ο ένας το χέρι του άλλου. Εμένα μου είπαν: «Αξιώθηκες να έχεις αυτό το όραμα δια μέσου των προσευχών του π.Σεραφείμ, του Μάρκου, του Ναζαρίου και του Παχωμίου».

Και έπειτα στην στιγμή τα πάντα εξαφανίστηκαν. Το όραμα αυτό κράτησε πάνω από μία ώρα...»

Ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ
πνευματική βιογραφία, εκδόσεις «Άθως»
Μονοπάτια που διασταυρώνονται

Πηγές: pentapostagma.gr- agioritikovima.gr